

Eva Myslivcová:
Koncertní ouvertury *Příroda, Život a Lásky* op. 91–93 Antonína Dvořáka
Concert Overtures *Nature, Life, and Love* op. 91–93 of Antonín Dvořák
Diplomová práce UK FF v Praze, Ústav hudební vědy, Praha 2014, 69 + VI s., obrazové přílohy (faksimile, nestr.). Posudek školitelky

V předložené diplomové práci se Bc. Eva Myslivcová pokusila o výklad některých aspektů kompoziční problematiky trojice Dvořákových koncertních ouvertur, zkomponovaných v roce 1892. Práce je rozdělena – kromě stručného úvodu a závěru – do čtyř kapitol, jež se zabývají nejprve stavem bádání o Dvořákových ouverturách op. 91–93 (literatura, pramenná situace) a dále ouverturou jako hudebním druhem a ouverturou v díle Antonína Dvořáka, okolnostmi vzniku, raných provedení a publikace těchto tří děl, a poté především jejich analytickým výkladem.

V (pod-)kapitole, jež se zabývá literaturou, jsou zmíněny a stručně charakterizovány všechny dosavadní důležité publikace k tématu, tzn. především monografie a hesla ve velkých slovnících a encyklopediích. Pramenná situace je popsána a charakterizována velmi pečlivě a podrobně a všímá si jak pramenů notových (tzn. autografních), tak také pramenů nenotových, a to rukopisných i tištěných (korespondence, dobové recenze atp.). Kapitola věnovaná ouvertuře obecně a ouvertuře v díle A. Dvořáka je samozřejmě založena na shrnutí či kompilaci relevantní odborné literatury. V kapitole o okolnostech vzniku, raných provedení a přípravy prvního tištěného vydání se autorka naopak opírá převážně o dobové (nenotové) prameny, tzn. zejména o dvořákovskou korespondenci a recenze v dobovém tisku.

V klíčové kapitole analytické zvolila autorka u každé ze tří analyzovaných ouvertur poněkud odlišný přístup. V souvislosti s ouverturou *V přírodě* op. 91 se snaží sledovat především proměny výchozího (centrálního) „tématu přírody“ a uvažovat o problematice „tektonické ambivalence“ (termín Jaroslava Volka) jednotlivých oddílů formy, zde ovšem především úvodní části skladby, tzn. introdukce/expozice – zatímco další dimenze formy zůstávají stranou. Analýza ouvertury *Karneval* op. 92 je naproti tomu podána víceméně „tradičním“ způsobem, tzn. soustřeďuje se hlavně na celkový popis formy a na charakteristiku užitého tematického a motivického materiálu. Při analýze ouvertury *Othello* op. 93 postupuje autorka naopak od charakteristiky jednotlivých témat a motivů k nastínění celkového formového obrysu. – Ve všech třech analýzách se průběžně vyrovnává s náhledy dosavadní odborné literatury, obsaženými zejména v pracích Otakara Šourka, Antonína Sychry, a zčásti též Karla Janečka.

Cennou součástí diplomové práce Bc. Evy Myslivcové jsou přílohy. Textová část příloh přináší přehledný soupis pramenů k ouverturám op. 91–93 a tabulkový soupis související korespondence. V obrazové části je poprvé zveřejněno faksimile jedné ze skic k těmto skladbám, jež se t.č. nachází v soukromém vlastnictví.

Celkově vzato, Bc. Eva Myslivcová se ve své diplomové práci pustila do závažného a obtížného tématu, které však – v neposlední řadě kvůli přísnému časovému limitu – stihla zatím vyřešit pouze částečně. Přesto však se domnívám, že předložená práce splňuje nároky, kladené obvykle na práci diplomní, a může být proto přijata k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

V Praze 1. 9. 2014

Prof. PhDr. Jarmila Gabrielová, CSc.